

(Hekayə)

Suqra arvad molla Mikayılın qabağını kəsib evə buraxmaq istəmədi:

– Ay evin yıxılmasın, hara girirsən? Kişi hələ ölməyib, ağı başındadır, səni görüb dəli olacaq!

Molla arvadı kənara itələyib, özünü saldı evə. Müseyib kişi səssə gözlerini açdı, molla Mikayılı qan-tər içində, evin ortasında tövşüyən görəndə üzü güldü. Nəsə demək istədi, deyə bilmədi. Molla Mikayıl pəncəyinin qoltuq cibindən balaca Quran çıxardı, razılıq istəyirmiş kimi Müseyib kişinin gözələrinə baxdı. Qoca göz qapaqlarını endirmək-lə razılıq verdi. Molla yaxınlaşıb onun çarpayısının

ki, bütün omru boyu gözələsinin əvəzinə bari ölüm tez gəlsin. “Mənə görə gəlmirsə, indiyəcən bütün gözələlərin, gecikənlərin savabına gəlsin, çox əziyyət çəkməyim”, ? deyə Allha yalvarırdı.

Gözləməyə o qədər öyrəşmişdi ki, Müseyib kişi, qorxurdu, insanlar kimi, ölüm də onun bu əfəlliyini duyub xeyli ləngiyər. Heç istəmərdi yataqda, belə halsız-hərəkətsiz günlərlə uzanıb göz-ləməyi. İndi anlamışdı ki, sən demə, bu vaxta qə-dərkli vurulmaqlarından və gözələməklərindən də pis vurulmaq və gözələmək varmış. Arada: “Bəlkə də, nəşükürkük etdim, ondan başıma bu müsibət gəldi”, – deyə düşündüdü də. Bütün bunlarla içəri-

İlqar Rəsul

Gözləyən adam

baş tərəfində dayandı, kitabı açıb astadan Quran oxumağa başladı. Ta gözünü açmadı Müseyib kişi. Molla Mikayıl ikinci vərəği o üzünə çevirməmiş Müseyib kişi canını tapşırırdı...

Ömrü boyu ya vurulmuşdu, ya da gözələmişdi Müseyib. Atasının ona velosiped almasını gözələmişdi uşaq vaxtı. Arzusuna çatandan sonra velosiped sürməyə aludə olub dərslərini yaxşı oxuma-dığına görə atası onu vurmuşdu. Qonşu qıza vurulmuşdu, onun məktəbi bitirməsini gözələmişdi. Böyük qardaşının evlənməyini gözələmişdi ki, özünə də yol açılınsın. Atasının vəfatından bir il keçmə-sini gözələmişdi ki, toy eləsin. Sonra sevdiyi qızın nənəsinin ilini gözələmək girmişdi araya. Evlənəndən sonra üç il özünü oda-közə vurub, xəstəxana-ları gəzib, həkimlərə pul töküüb, uşaq gözələmişdi Müseyib. Uşağı olandan sonra beş il də oğlan uşağı gözələmişdi. Dördüncü qızdan sonra oğlu olmuşdu. Oğulun böyüyüb ona kömək etməsini gözələmişdi. Oğulun əsgərlikdən gəlməsini gözələmişdi. Oğulun məhbəsdən buraxılmasını gözələmişdi. Oğul toyu gözələmişdi. Maşınını vurmuşdu-lar, saatlarla hadisə yerində dayanıb sığortaçıların gəlməsini gözələmişdi. Arvadına zəng vuranda yerində dəli kimi gəzinib telefonu açmasını gözələmişdi.

İxtiyar vaxtında həyatında ildırım vurmuşdu Müseyibi. Dili tutulmuşdu, əl-ayağı qıc olmuşdu. İki saat yataqda uzanıb həkim gözələmişdi. Həkim gəlib baxandan sonra evdəkilərə demişdi ki, bir-iki saatlıq ömrü qalib, heç yana aparmayın, qoyun evində keçinsin...

Göz qapaqlarını qaldırıb-endirməkdən savayı, heç nə edə bilmirdi Müseyib kişi. İndi də yataqda uzanıb ölümünü gözələyirdi. Ürəyində dua edirdi

dən qovrulurdu ki, bayırda hay-küy eşitdi. Səssə gözələrinə açıb evin ortasında molla Mikayılı görəndə üzü güldü. Sevindi Müseyib kişi.

Kənddə molla çox idi. Ölənlə olanda hansı molla özünü birinci yetirsə, mərhumun ilinədək bütün məclisləri o idarə edirdi. Bəzən bir qapıya eyni vaxtda üç-dörd molla yığılırdı, kim birinci gəlib deyər aralarında mübahisə də düşürdü. Bir dəfə dükançı Güllü arvadın qızı pilləkəndən yixilib ayağını sındırmışdı. Ana-qız səs-səsə verib ağlaşanda mollar tökülüşmüşdülər həyətdə ki, bəs səbirli olun, ölənlə ölmək olmaz, gec-tez hamımızın yeri oradır, daha nələr... Arvadın oğlu gəlib molları həyətdən qovmuşdu. O gündən sonra kəndin də-ləduz uşaqları hərden gecə vaxtı bir daldalıqda yalandan vay-şivən salırdılar ki, mollar “yas düşdü” deyib evdən bayıra çıxsınlar.

Mikayıl da həmin mollarlardan idi. Təcili yarıdım maşını doqquzdan ayrılan kimi özünü salmışdı Müseyib kişinin həyətinə ki, qoca öləsi olsa, məclisi başqası aparmasın. Müseyib kişi bilirdi Mikayılın bu canfəşanlılığının səbəbini. Amma yə-nə də onu evin ortasında görəndə sevindi.

Hayatında ilk dəfə idi ki, onu uzun müddət gözələmədən kimsə gəlib çıxmışdı. Həm də heç gözələmədiyi halda. ‘Ortaya molla, Quran gəldi-sə, demək ki, ölüm də ta ağ eləməz, gələr tezliklə, – düşünüb rahatlandı, – olsun, lap mənə görə yox, mollaya, Qurana görə gələr, amma gələr’. Ümid-lənib Mikayıla yüngülcə göz vurdu, amma ta gözələmədi. Eləcə gözələrinə yumdu...